

Mikor szülőföldje határát megpillantja

*a szívem kolombusz árbockosárból
kiáltó matróza mikor
idáig érkezem*

*minden más táj csak óceán
ez itt a föld
a föld nekem*

Változatlan változat

*bár a mennydörgés tovagördült
s a villámok elsisteregtek
állok esténként mégis őszült
fejjel is félő kisgyereknek*

*be az odvas hajdani fába
ahogyan hatévesen álltam
s egy hosszú éjen át hiába
daloltam sírtam kiabáltam*

Volna még

*pedig volna még
volna még valami
mondanivalóm
a nyíló nárcisz-
mezőkről például
az alkonyi szélben
riadtan lobogó
hegyi füvekről
a hegyekről a folyókról
égről és földről
a tengerekről
az óceánok alatt
vergődő tűzhányókról*

*a szerelem végtelen
napéjegyenlőségeiről
amikor az idő is
ellankad mint a patak
ha szomját oltja
benne a szarvas
egyszóval kettőnk
dolgáról az emberiség
nevében volna még
talán volna még*

Folytonosság

*áldozóhely volt szentély
pogány templom később keresztény
mutatja még egy-két mohos darab
a hajdani falat*

*most csak hely fű fa és bokor
tenyészet csöndjében élni akar
lábod ősi ösvényre ismer
akármikor jössz itthon van az isten*

HORGAS BÉLA

Fénykép

*fehér alsónadrágban
ez a gólyalábú
ez itt
a bal szélen
tarkóját tetvészetve
jön (vagy megy)
a kissé lejtős udvar
diófái alatt
ez a kipótolt fogsorú
feje fölött a júliusi ég
összedobált ágyszerűkával
ez én vagyok*